

ćwiczebnym albo w związku z potrzebą utrzymania jednostki straży pożarnej w pełnej gotowości z innych przyczyn.

§ 2. Pełnienie służby w zakresie operacyjno-technicznym polega w szczególności na:

- 1) operacyjnym zabezpieczeniu miejscowości, zakładów pracy, transportu, obszarów leśnych,
- 2) udziale w akcjach ratowniczych,
- 3) przeprowadzaniu ćwiczeń oraz inspekcji gotowości alarmowej i technicznej jednostek ochrony przeciwpożarowej,
- 4) pełnieniu dyżurów operacyjnych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
- 5) pozostawianiu w dyspozycji operacyjnej komendanta jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

§ 3. 1. Do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym są obowiązani z tytułu zajmowanego stanowiska:

- 1) Komendant Główny Straży Pożarnych,
- 2) zastępcy Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
- 3) komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw),

- 4) główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w ministerstwach (urzędach centralnych),
- 5) komendanci powiatowi (miejscy, dzielnicowi) straży pożarnych,
- 6) komendanci zawodowych straży pożarnych,
- 7) komendanci szkół pożarniczych,
- 8) starsi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w zjednoczeniach.

2. Funkcjonariuszy pożarnictwa nie wymienionych w ust. 1 wyznaczają do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym oraz określają im szczegółowe zadania, w ramach ustalonych w § 2, przełożeni uprawnieni do mianowania na stanowiska służbowe.

§ 4. Komendant jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej może polecić funkcjonariuszowi pożarnictwa pełnienie służby dodatkowej na czas przeprowadzenia akcji ratowniczej lub ćwiczeń albo w razie konieczności czasowego wzmocnienia operacyjnego jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

49

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 4 marca 1975 r.

w sprawie dodatkowych urlopów wypoczynkowych dla funkcjonariuszy pożarnictwa.

Na podstawie art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszowi pożarnictwa wykonującemu czynności o charakterze operacyjno-technicznym przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

- 1) 6 dni roboczych — po okresie 5 lat wykonywania tych czynności,
- 2) 9 dni roboczych — po okresie 15 lat wykonywania tych czynności,
- 3) 12 dni roboczych — po okresie 20 lat wykonywania tych czynności.

§ 2. Funkcjonariuszowi pożarnictwa, który w danym roku kalendarzowym wykorzystał już dodatkowy urlop wypoczynkowy, a następnie nabył w ciągu tego roku prawo do urlopu dodatkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

§ 3. Dodatkowy urlop wypoczynkowy nie może być dzielony na części.

§ 4. 1. Przesunięcie terminu dodatkowego urlopu wy-

poczynkowego może nastąpić na wniosek funkcjonariusza pożarnictwa umotywowany ważnymi przyczynami.

2. Przesunięcie terminu dodatkowego urlopu wypoczynkowego jest także dopuszczalne z powodu szczególnych potrzeb zakładu, jeżeli nieobecność funkcjonariusza pożarnictwa spowodowałaby poważne zakłócenia toku służby.

§ 5. Jeżeli funkcjonariusz pożarnictwa nie może rozpocząć dodatkowego urlopu wypoczynkowego w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w służbie, a w szczególności z powodu:

- 1) czasowej niezdolności do służby wskutek choroby,
 - 2) odosobnienia w związku z chorobą zakaźną,
 - 3) powołania na ćwiczenia wojskowe albo na przeszkolenie wojskowe na czas do 3 miesięcy,
 - 4) urlopu macierzyńskiego,
- zakład pracy jest obowiązany przesunąć urlop na termin późniejszy.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf

50

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1975 r.

w sprawie zmiany przepisów dotyczących opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami), art. 5

ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 dekretu z dnia 26 października

1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1968 r. w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1969 r. Nr 2, poz. 13 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1:
 - a) w pkt 21 wyrazy „placówki usług noclegowych (hotele, stacje turystyczne)” zastępuje się wyrazem „hotele”;
 - b) skreśla się pkt 22;

2) w § 3 ust. 1:

- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) 30% przychodów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 21”;
- b) skreśla się pkt 7 i 8.

§ 2. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lutego 1968 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń oraz ustalenia norm kosztów uzyskania niektórych wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 7, poz. 40 z późniejszymi zmianami) w § 6 skreśla się ust. 2.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

51

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 marca 1975 r.

w sprawie przekazywania na rachunek bankowy wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na statkach rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1971 r. Nr 14, poz. 140) i w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie opodatkowania podatkiem wyrównawczym przychodów pracowników rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 49, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy zatrudnieni na statkach rybołówstwa morskiego mogą gromadzić przychody z tytułu tego zatrudnienia na rachunku bieżącym w Powszechnej Kasie Oszczędności.

2. Otwarcie rachunku bieżącego następuje na wniosek pracownika zgłoszony w oddziale Powszechnej Kasy Oszczędności położonym najbliżej jego miejsca zamieszkania.

3. Wpłaty na rachunek bieżący mogą dokonywać tylko zakłady pracy.

4. Posiadacz rachunku bieżącego powinien zawiadomić zakład pracy o posiadaniu rachunku i jego numerze. Zakład pracy poczynając od najbliższego terminu wypłaty wynagrodzenia po otrzymaniu zawiadomienia obowiązany jest przekazywać na ten rachunek wynagrodzenie pracownika, po uwzględnieniu potrąceń obciążających to wynagrodzenie, chyba że pracownik zażąda, aby wynagrodzenie było przekazywane na rachunek tylko w części przez niego wskazanej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. M. Krzak*

52

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ RADY GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 26 lutego 1975 r.

w sprawie maksymalnych okresów kredytowania inwestycji magazynowych realizowanych przez państwowe przedsiębiorstwa handlu środkami produkcji objęte planem centralnym.

Na podstawie § 4 uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1974 r. w sprawie gospodarki finansowej oraz zasad kształtowania i gospodarowania funduszem plac w państwowych przedsiębiorstwach i organizacjach gospodarczych handlu środkami produkcji objętych planem centralnym (Monitor Polski Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące maksymalne okresy kredytowania inwestycji magazynowych:

- 1) polegających na budowie nowych obiektów na — 15 lat,
- 2) polegających na modernizacji istniejących obiektów na — 10 lat,
- 3) polegających na zakupie maszyn i urządzeń na — 5 lat.

§ 2. Przez maksymalny okres kredytowania inwestycji, o którym mowa w § 1, rozumie się okres od daty przyznania kredytu do terminu jego całkowitej spłaty. Okres ten obejmuje cykl realizacji, okres osiągnięcia pro-

jektowanych zdolności magazynowania oraz tę część okresu eksploatacji, w której następuje spłata zaciągniętego kredytu.

§ 3. Zarządzenie dotyczy inwestycji magazynowych realizowanych począwszy od dnia 1 stycznia 1975 r. przez przedsiębiorstwa handlu środkami produkcji objęte planem centralnym, w stosunku do których zostaną wprowadzone zasady gospodarki finansowej określone w wytycznych stanowiących załącznik nr 1 do uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1974 r. w sprawie gospodarki finansowej oraz zasad kształtowania i gospodarowania funduszem plac w państwowych przedsiębiorstwach i organizacjach gospodarczych handlu środkami produkcji objętych planem centralnym (Monitor Polski Nr 20, poz. 120).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki

Materiałowej: *E. Szyr*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.